

Ensopegar amb la mateixa pedra

En lloc de construir un projecte sòlid amb fonaments ben arrelats, els que ens governen es deixen portar per l'aire del temps i els venedors de fum diversos que circulen pels passadissos del poder

JOAN-MARC MIRALLES | ACTUALITZADA EL 27/01/2016 23:30

Diuen que l'home és l'únic animal que ensopega dues vegades amb la mateixa pedra. A Andorra sembla que d'aquesta dita em fem la regla. Ensopeguem una i altra vegada amb la mateixa pedra, la pedra d'anar a buscar a fora el que ja tenim aquí. El 2008, no fa pas tant, hi va haver un Govern, el d'Albert Pintat, que havia emplenat l'administració de tota mena d'assessors forans, des d'un expert en patrimoni per a la definició dels entorns de protecció fins a un coronel de bombers que havia de reorganitzar el servei. Tot això amb una factura que anava creixent i creixent en uns temps en què començava a albirar-se la crisi que encara estem patint.

Els resultats d'aleshores també els vam veure, o més ben dit, no en vam veure cap. Els entorns de protecció van seguir en el llimb, en el qual continuen avui, per cert. I els bombers van organitzar-se molt millor sense el famós coronel que amb ell. Podria parlar també del projecte de l'Andorra 2020, que no va passar del 2009, o dels projectes d'obra faraònics dels quals encara paguem factures o d'altres que no es van ni materialitzar però que sí que van buidar les arques de l'Estat. Vet aquí, però, que passades dues legislatures, es tornen a percebre els mateixos tics per part del Govern, el d'Antoni Martí.

La contractació d'Emilio Torrejón com a nou responsable del Gabinet Jurídic de Govern ha tingut l'efecte d'obrir els ulls a molts ciutadans i ciutadanes. Aquest advocat valencià té com a punt destacat en el seu currículum haver estat el director general de l'advocacia de la Generalitat Valenciana sota els governs del PP de Francesc Camps i d'Albert Fabra, segurament un dels moments més foscos i vergonyosos de la història d'aquesta institució sacsejada per incessants afers de corrupció al més alt nivell. Però més enllà del seu passat, el que em preocupa és el futur, i vistes les referències que he mencionat a l'inici, prou em temo que el balanç del seu pas per Andorra serà similar al del seus predecessors com a assessors.

El problema és sempre el mateix, en lloc de construir un projecte sòlid amb fonaments ben arrelats, els que ens governen es deixen portar per l'aire del temps i els venedors de fum diversos que circulen pels passadissos del poder. El resultat sempre acostuma a ser també el mateix, així com les justificacions que s'hi donen. Les que s'han sentit aquests dies per part de DA i dels seus seguidors són calcades a les que feien fa 8 anys els que, en aquell moment, donaven suport al Govern Pintat. Alguns dels que surten a justificar-ho són, fins i tot, els mateixos que hi havia aleshores.

Per als ciutadans i ciutadanes, sobretot per als joves que s'esforcen per aconseguir títols superiors i currículums, és un missatge molt decebedor i desesperant. El govern de DA que s'omple tan sovint la boca amb el país i amb el patriotisme, al moment de decidir, prefereix mirar sempre cap a fora i ignorar el que hi ha aquí. Molts joves ja veuen que aquest govern, el seu govern, no confia en ells, que no els donarà cap oportunitat per poder servir Andorra ni cap mà estesa per tornar al seu país.

Però sense una aposta decidida pel talent nacional, sense una planificació a mitjà i llarg termini, sense uns objectius clars, sense una estructura definida amb un cost assumible, seguirem immersos dins de la dinàmica dels pedaços, dels cops de talonari i dels fitxatges mediàtics. I així continuarem ensopegant amb una única garantia final, la d'una bona 'esmorrada'.